

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 266/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok łączny z dnia (...) r., Sąd Okręgowy w P., sygn. akt (...)			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			

# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącnego			
# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza		

	<p>przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu</p>	
#	<p>art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu</p>	
#	<p>art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego,</p>	

	nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka				
#	art. 439 k.p.k.				
#	brak zarzutów				
0.11.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
0.12.1. Ustalenie faktów					
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1.		D. B.	Kara 1 roku pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego dla	Opinia o skazanym ZK G. z wykazem wykonywanych kar	312-314 322-323 334 133

	<p>K. w K. z dnia (...) została wykonana przez skazanego w całości w okresie od (...)</p> <p>Skazany obecnie (w czasie orzekania przez Sąd Apelacyjny) wykonuje karę 1 roku pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w G. z dnia (...) r. Nadto, poza karami pozbawienia wolności i jedną karą ograniczenia wolności, orzeczonymi wyrokami, opisanymi w punktach od VIII do XXVI części wstępnej zaskarżonego wyroku, które skazany ma dopiero wykonywać po kolei po zakończeniu odbywania kary w wymienionej wyżej sprawie (...) skazany również będzie odbywać kary nieuwzględnione przez Sąd Okręgowy, tj. w okresie od (...) r. karę 1 roku</p>	<p>Odpisy prawomocnych wyroków</p>	
--	--	------------------------------------	--

			<p>pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego dla Ł. z dnia (...) za przestępstwo z art. 284 § 2 k.k. popełnione w dniu (...) r. karę 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego dla W. P. w W. z dnia (...) za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. popełnione od (...)</p>		
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
		Nie dotyczy			
0.12.2. Ocena dowodów					
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.	Opinia o skazanym ZK G. z wykazem wykonywanych kar. Odpisy wyroków.	Wynikające z tych dowodów fakty są bezsporne, gdyż wynikają z dokumentów urzędowych i nie były kwestionowane w toku postępowania odwoławczego. Poza tym te okoliczności, poza istnieniem wyroku Sądu Rejonowego dla W. (1) i P. w W. z dnia (...) r. w sprawie (...) wynikają już z wcześniejszych opinii AŚ P. z dnia (...) r. (k. 74-78), AŚ G. z dnia (...) r. (k. 12-17), ZK K. Oddział Zewnętrzny C. z dnia (...) r. (k. 32-33 akt (...)) oraz przedostatniej opinii, na której podstawie ustalenia dokonywał Sąd I instancji na czas orzekania, ZK K. Oddział Zewnętrzny C. z dnia (...) r. (k. 94-97 akt (...)) łącznie	

z informacją o pobytach i orzeczenia na k. 35-38 akt (...). Należy wspomnieć, iż z tych opinii, w tym ostatniej wymienionej, wynika, iż w czasie orzekania przez Sąd Okręgowy skazany odbywał karę 1 roku pozbawienia wolności w okresie od (...) r. orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego dla K. w K. z dnia (...)za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. popełnione w dniu (...) r.

Sąd Okręgowy nie uwzględnił natomiast podczas orzekania kary 1 roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego dla Ł. w Ł. (1) w sprawie (...), mimo że w czasie orzekania przez Sąd Okręgowy wyrok wydany w tej sprawie w dniu (...)r. był już prawomocny (z dniem (...) r.) i podlegał

wykonaniu (k. 334). Ta okoliczność powinna zostać dostrzeżona przez Sąd I instancji, gdyż wynika ona jasno z treści opinii ZK K. Oddział Zewnętrzny C. z (...) r. – wykaz wykonywanych kar pod poz. 16. Ta okoliczność także wynika z informacji o pobytach i orzeczeniach z dnia (...) r. na k. 35-38 akt (...). Tym samym należy zauważyć, iż w danych o karalności, znajdujących się na k. 180-181 w sposób oczywiste błędny w poz. 19 opisano ten wyrok, bowiem wskazano tu błędą sygnaturę akt sprawy, w której ten wyrok został wydany. Wprawdzie Sąd Okręgowy dostrzegł ten wyrok w danych o karalności z błędą sygnaturą akt sprawy i zwrócił się o jego odpis do Sądu Rejonowego dla

Ł. Ś. (1) w Ł.
(1) (k. 221-222),
ale po uzyskaniu
informacji
mogącej
wprowadzić w
błąd co do
wydania tego
wyroku wobec
skazanego (k.
224) zaniechał
dokonywania
dalszych
ustaleń, mimo,
iż ze wskazanych
wyżej danych
o wykonywaniu
kar jasno
wynikało, iż
skazany również
został skazany
tym
dodatkowym
wyrokiem,
którego
sygnatura
została
prawidłowo
podana w
opiniach
zakładów
karnych i
informacji o
wykonywaniu
kar.

Sąd Okręgowy
natomiast w
chwili orzekania
nie mógł
uwzględnić
ostatniej z
wymienionych
kar, tj. kary
10 miesięcy
pozbawienia
wolności
orzeczonej
wyrokiem z dnia
(...) r. Sądu

		Rejonowego W. (1) w W. w sprawie (...), gdyż ten wyrok zapadł już po wydaniu zaskarżonego wyroku łącznego.	
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	Nie dotyczy		
STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
1.	Rażąca niewspółmierność wymierzonej	# zasadny	

	<p>skazanemu kary łącznej w wysokości 18 lat pozbawienia wolności, poprzez nieprawidłową ocenę okoliczności dotyczących jej wymiaru, a zwłaszcza błędną ocenę bliskiej więzi przedmiotowo-podmiotowej popełnionych przestępstw oraz przyłożenie zbyt małej wagi do właściwości i warunków osobistych skazanego.</p>	<p># częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Nie budzi wątpliwości w tej sprawie fakt przyjęty przez Sąd I instancji, iż w niniejszej sprawie, zgodnie z art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 19 czerwca 2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom</p>			

dotkniętym
skutkami (...)19
oraz o
uproszczonym
postępowaniu o
zatwierdzenie
układu w
związku z
wystąpieniem
(...)19
(Dz.U.2020.1086)
należy stosować
przepisy
Kodeksu
karnego
dotyczące kary
łącznej
obowiązujące od
01.07.2015 r.
do 23.06.2020
r., co w
sposób jasny
wynika z tego
przepisu. Przy
czym dodatkowo
należy
nadmienić, iż
część wyroków
uprawomocniło
się po
23.06.2020 r.,
co przy
literalnym
brzmieniu tego
przepisu nie
pozwalałoby na
stosowanie w
tych
przypadkach
przepisów
obowiązujących
od 01.07.2015 r.
do 23.06.2020 r.
Sąd Okręgowy,
stosując zaś te
przepisy także
do kar
orzeczonych
tymi wyrokami
w rzeczywistości

zastosował
zasadę z art. 4 § 1
k.k., bowiem nie
ulega
wątpliwości, iż
w realiach tej
sprawy
stosowanie tych
właśnie
przepisów było
dla skazanego
najkorzystniejsze.
Ta okoliczność
nie jest w tej
sprawie
kwestionowana,
więc nie
zachodzi
konieczność
szerszego
ustosunkowania
się do niej.

Przed
przystąpieniem
do omówienia
tejże regulacji
prawnej,
mającej w
niniejszej
sprawie
zastosowanie,
jak i przed
ustosunkowaniem
się do zarzutu
apelacyjnego
należy zważyć,
co następuje:

Sąd
Okręgowy w
P. w sprawie o
sygn. akt (...)

w postępowaniu
prowadzonym z
urzędu w
przedmiocie
wydania wyroku
łącznego wobec
skazanego D. B.

brał pod uwagę
następujące
prawomocne
skazania
wyrokami:

I. Sądu
Rejonowego P.
(1) i J. w P.
z dnia (...) r.
w sprawie (...)
za przestępstwo
z art. 178a § 1
k.k. popełnione
(...)r. na karę
grzywny 100
stawek
dziennych po
30 zł – kara
wykonana w
całości,

II. Sądu
Rejonowego P.
M. w P.
z dnia(...) za
przestępstwo z
art. 284 § 1
k.k. popełnione
10.08.2012 r. na
karę 5 miesięcy
pozbawienia
wolności z
warunkowym
zawieszeniem
wykonania na
okres 3 lat
i grzywny 50
stawek
dziennych w
wysokości po
10 zł – kara
wykonana w
całości,

III. Sądu
Rejonowego P.
(...) w P. z
dnia (...) za
przestępstwo z

art. 270 § 1
k.k. popełnione
(...) r. na
karę 10 miesięcy
pozbawienia
wolności z
warunkowym
zawieszeniem jej
wykonania na
okres 2 lat
i grzywny w
liczbie 80 stawek
dziennych w
wysokości po
20 zł – kara
wykonana w
całości,

IV. Sądu
Rejonowego w
G.. z dnia (...) za
przestępstwo
z art. 286 § 1
k.k. popełnione
od (...) r. na
karę 1 roku
pozbawienia
wolności i
grzywny w
liczbie 180
stawek
dziennych w
wysokości po
30 zł –
karę grzywny
wykonał w
całości a karę
pozbawienia
wolności
odbywa od (...),

V. Sądu
Rejonowego w
G. M. (1) z
dnia (...) za
przestępstwo z
art. 284 § 2
k.k. popełnione
od (...) r. na
karę 1 roku

pozbawienia
wolności, którą
odbył w całości
od (...) r. i
karę grzywny
w liczbie 100
stawek
dziennych w
wysokości po 20
zł każda, którą
będzie odbywać
w formie
zastępczej kary
pozbawienia
wolności od (...)

VI. Sądu
Rejonowego dla
K. K. w K. z
dnia (...) r. w
sprawie (...) za
przestępstwo z
art. 284 § 2 k.k.
popelnione (...) r.
na karę 1 roku
pozbawienia
wolności – kara
wykonana w
całości,

VII. Sądu
Rejonowego dla
K. P. w K.
z dnia (...)za
przestępstwo z
art. 286 § 1 k.k.
popelnione (...) r.
na karę 1 roku
pozbawienia
wolności, którą
odbywał od (...) r.,

VIII. Sądu
Rejonowego w
N. (...) z dnia (...) z
za przestępstwo
z art. 284 § 2
k.k. popelnione
od (...) r. na

karę 1 roku
pozbawienia
wolności – karę
będzie odbywać
od (...) r.,

IX. Sądu
Rejonowego K.
Z. w K. z
dnia (...) za
przestępstwo z
art. 284 § 2
k.k. popełnione
(...) r. na
karę 1 roku i
6 miesięcy
pozbawienia
wolności – karę
będzie odbywał
w dalszej
kolejności,

X. Sądu
Rejonowego w S.
z dnia (...) za
przestępstwo z
art. 286 § 1
k.k. popełnione
od (...)r. na
karę 1 roku
pozbawienia
wolności – karę
będzie odbywał
w dalszej
kolejności,

XI. Sądu
Rejonowego w
(...) za
przestępstwo z
art. 286 § 1 k.k.
popełnione(...) r.
na karę 2
lat ograniczenia
wolności – kary
tej nie odbywał,

XII. Sądu
Rejonowego w
N. z dnia (...)
za przestępstwo

z art. 284 § 2
k.k. popełnione
(...)r. na karę 2
lat i 6 miesięcy
pozbawienia
wolności - karę
będzie odbywał
w dalszej
kolejności,

XIII. Sądu
Rejonowego w
(...)za
przestępstwo z
art. 286 § 1
k.k. popełnione
od (...) r. na
karę 1 roku i
4 miesięcy
pozbawienia
wolności - karę
będzie odbywał
w dalszej
kolejności,

XIV. Sądu
Rejonowego (...)
za przestępstwo
z art. 286 § 1 k.k.
popełnione (...) r.
na karę 1 roku
pozbawienia
wolności - karę
będzie odbywał
w dalszej
kolejności,

XV. Sądu
Rejonowego P.
(...) w P. z
dnia (...) za
przestępstwo z
art. 284 § 2 k.k.
popełnione(...)r.
na karę 1 roku
pozbawienia
wolności - karę
będzie odbywał
w dalszej
kolejności,

XVI. Sądu Rejonowego w (...) za przestępstwo z art. 284 § 2 k.k. popełnione (...) r. na karę 1 roku pozbawienia wolności - karę będzie odbywał w dalszej kolejności,

XVII. Sądu Rejonowego dla K. w K. z dnia (...) za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. popełnione (...) r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności - karę będzie odbywał w dalszej kolejności,

XVIII. Sądu Rejonowego dla Ł. (1) – Widzewa w Ł. (1) z dnia (...) r. w sprawie (...)za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. popełnione(...) r. na karę 1 roku pozbawienia wolności - karę będzie odbywał w dalszej kolejności,

XIX. Sądu Rejonowego dla Ł. (1) – Śródmieście w Ł. (1) z dnia (...) za przestępstwo

z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. popełnione od 11.04.2016 r. do maja 2016 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności - karę będzie odbywał w dalszej kolejności,

XX. Sądu Rejonowego P. (...) w P. z dnia (...) za przestępstwo z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. popełnione (...)r. na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności - karę będzie odbywał w dalszej kolejności,

XXI. Sądu Okręgowego w P. z dnia (...)za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. popełnione od (...)r. na karę 4 lat pozbawienia wolności - karę będzie odbywał w dalszej kolejności,

XXII. Sądu Rejonowego w T.

M. z dnia (...) za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. popełnione(...) r. na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności - karę będzie odbywał w dalszej kolejności,

XXIII. Sądu Rejonowego w (...) za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. popełnione (...) r. na karę 1 roku pozbawienia wolności - karę będzie odbywał w dalszej kolejności,

XXIV. Sądu Rejonowego w (...) za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. popełnione od (...) r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności - karę będzie odbywał w dalszej kolejności,

XXV. Sądu Rejonowego P. J. w P. z dnia (...) za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. popełnione od (...) r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności - karę

będzie odbywał
w dalszej
kolejności,

XXVI. Sądu
Rejonowego w
(...) r. w
sprawie (...) za
przestępstwo z
art. 286 § 1
k.k. popełnione
(...) r. na
karę 6 miesięcy
pozbawienia
wolności - karę
będzie odbywał
w dalszej
kolejności.

Jak już wyżej
wskazano, w
niniejszej
sprawie znajdują
zastosowanie
przepisy
rozdziału IX
Kodeksu
karnego w
brzmieniu
nadanym ustawą
z dnia 20
lutego 2015 r. o
zmianie ustawy
– Kodeks karny
oraz niektórych
innych ustaw
(Dz.U.2015.396),
które weszły w
życie z dniem 1
lipca 2015 r. (art.
19 ust. 1 i art. 29
tej ustawy).

Zgodnie z treścią
art. 85 § 1
k.k. karę łączną
orzeka się w
sytuacji, gdy
sprawca popełnił
dwa lub więcej

przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, przy czym podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu w całości lub w części kary (czytaj: kary jednostkowe) lub kary łączne za w/w przestępstwa, w tym także kary orzeczone z warunkowym zawieszeniem ich wykonania (art. 85 § 2 k.k. i art. 89 k.k.).

W przypadku skazanego D. B. w czasie orzekania przez Sąd I instancji zachodziły więc wszelkie przesłanki do orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności obejmującej kary pozbawienia wolności wymierzone opisanymi wyżej w punktach IV i od VII do XXVI wyrokami, tym bardziej,

że nie zachodził
przypadek, o
którym mowa w
art. 85 § 3 k.k.

Należy
zauważyć, iż na
czas orzekania
przez Sąd I
instancji
wszystkie te kary
pozbawienia
wolności i jedna
kara
ograniczenia
wolności albo
były
wykonywane
(tak w
przypadku kary
1 roku
pozbawienia
wolności
orzeczonej
wyrokiem
wskazanym w
pkt VII), albo
oczekiwały na
wykonanie
(pozostałe kary
pozbawienia
wolności i kara
ograniczenia
wolności
orzeczone
wyrokami
wskazanymi w
pkt IV oraz
w pkt od VIII
do XXVI). Nie
ulega przy tym
wątpliwości, iż
kara
„podlegająca
wykonaniu” w
rozumieniu art.
85 § 2 k.k. to
taka, która ma
zostać wykonana
w całości lub w

części a więc jest to kara, która nie została jeszcze wykonana.

Wszystkie więc te kary podlegały wykonaniu w rozumieniu wskazanego przepisu.

Natomiast wymiar kary łącznej określać należy w granicach wyznaczonych w art. 86 § 1 k.k., tj. w granicach od najwyższej z kar „wymierzonych” za poszczególne przestępstwa do ich sumy, pamiętając, w przypadku łączenia kary pozbawienia wolności z karą ograniczenia wolności o „przeliczniku”: miesiąc kary ograniczenia wolności równa się 15 dniom pozbawienia wolności (art. 87 § 1 k.k.). Zasadnie więc te granice wyliczył Sąd I instancji, ustalając, iż skazanemu można było wymierzyć karę łączną pozbawienia wolności w

granicach od 4 lat pozbawienia wolności do 20 lat pozbawienia wolności (suma kar z uwzględnieniem w/w przelicznika), pamiętając o górnej granicy kary łącznej pozbawienia wolności wymienionej w art. 86 § 1 k.k., tj. 20 lat. Bez tej granicy suma kar wynosiłaby 24 lata i 9 miesięcy.

Sąd I instancji zaskarżonym wyrokiem orzekł karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 18 lat a więc stosując zasadę asperacji, ale zbliżoną do zasady kumulacji, skoro karę te wymierzył w górnej granicy przewidzianej w art. 86 § 1 k.k.

Rację ma skarżący obrońca, iż tak ukształtowany wymiar kary, przy zastosowaniu zasady asperacji, ale zbliżonej do pełnej kumulacji

uznać należy za nieuzasadniony.

Trafnie apelujący zarzucił, iż Sąd I instancji niezasadnie szczególnie wyraz na niekorzyść skazanego przypisał ilości popełnionych przestępstw, pomijając jakże istotne okoliczności wynikające z bliskiej więzi przedmiotowej tych czynów w zakresie zarówno samego dobra, w jakie one godziły, jak i sposobu działania skazanego przy ich popełnieniu. Zapoznając się bowiem z treścią wymienionych wyżej wyroków skazany w każdym przypadku, popełniając przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. lub z art. 284 § 2 k.k. celował w to samo dobro prawne, zaś jego motywem działania, bez względu na przyjętą kwalifikację prawną czynu,

było bezprawne wejście w posiadanie (wyłudzenie) określonej sumy pieniężnej z pokrzywdzeniem osób, z którymi zawierał stosowne umowy cywilnoprawne dotyczące określonych przedmiotów. Należy więc przyjąć, iż skazany na przestrzeni od (...) r. dopuścił się tych wszystkich przestępstw (łącznie 26), które jednak miały charakter jednorodząjowy. Apelujący także słusznie zauważył, iż znaczna większość z tych przestępstw została popełniona w zbliżonym czasie w latach (...), co znów, patrząc na ten okres pozwala przyjąć, iż większość z nich została dokonana w krótkich odstępach czasu. Również należy zgodzić się z apelującym, iż znaczna część tych przestępstw

nie była w
szczególny
sposób groźna
społecznie pod
kątem stopnia
winy i stopnia
społecznej
szkodliwości,
skoro
wymierzone za
nie kary
oscylowały w
dolnych
granicach
ustawowego
zagrożenia za te
przestępstwa.

Trzeba też
zwrócić uwagę,
iż Sąd I instancji
w sposób
oczywiście
błędny zawyżył
dolną granicę
kary łącznej,
uznając, iż jest
to kara „powyżej
4 lat”, skoro
przecież Sąd ten
stosował zasady
obowiązujące od
(...) r. a wówczas
przecież, jak
wspomniano
wyżej, próg ten
stanowiła
najwyższa z kar
wymierzonych,
czyli w tym
przypadku kara
4 lat
pozbawienia
wolności.
Odwołanie się
więc przez Sąd
I instancji do
brzmienia
przepisu art.
86 § 1 k.k.

obowiązującego
już od
24.06.2020 r.
(str. 4-5
uzasadnienia
formularzowego)
jest
niezrozumiałe,
skoro Sąd ten nie
stosował zasad
łączenia kary
obowiązujących
od tego dnia.
Również więc i
ta okoliczność
mogła mieć
wpływ na treść
tego wyroku w
zakresie
wymiaru
orzeczonej kary.

Sąd I instancji
wskazał, iż na
niekorzyść
skazanego
przemawia fakt
wskazanej wyżej
rozpiętości
czasowej 7 lat
(str. 8
uzasadnienia
formularzowego).

Jednak, jak
wskazano wyżej
za apelującym,
głównym
okresem
nasilonej
działalności
przestępczej
skazanego były
lata (...). Poza
tym, co umknęło
Sądowi I
instancji, należy
zauważyć, iż
skazany zaczął
odbywać kary

pozbawienia wolności w dniu (...) r. (k. 312-313v) a więc już po popełnieniu wszystkich przypisanych mu przestępstw wyrokami skazującymi, których kary wchodziły w skład orzeczonej kary łącznej. Skazany więc dopiero od tego dnia w rzeczywistości zaczął być poddawany resocjalizacji penitencjarnej. Tymczasem, jak to Sąd I instancji ustalił prawidłowo w oparciu o wskazane wyżej opinie na temat zachowania się skazanego w trakcie odbywania kar, cyt.: „zachowanie skazanego kształtuje się na umiarkowanym poziomie, niczym się szczególnym nie wyróżnia. Nie był karany dyscyplinarnie, był natomiast trzykrotnie nagradzany. Odbył terapię dla osób

uzależnionych od alkoholu. Jest osobą raczej zdyscyplinowaną. Podporządkowuje się stawianym wymogom i nie uczestniczy w podkulturze przestępczej. Karę odbywa w systemie terapeutycznego oddziaływania”, I, choć, jak to ujął Sąd I instancji na podstawie tych opinii, iż skazany, cyt.: „wobec propozycji grupy AA nie jest chętny” i „aktualnie wobec wydanych wyroków jest krytyczny” (str. 8-9 uzasadnienia formularzowego), to bez wątpienia tę opinię na temat zachowania się skazanego od czasu osadzenia go w zakładzie karnym uznać należy za umiarkowanie pozytywną, która nie powinna również przemawiać na jego niekorzyść i uzasadniać wymierzenie aż tak nadmiernie

surowej kary
łączonej
pozbawienia
wolności. I choć
również opinia
ta nie jest
wzorowa, co
głośłownie
próbuje wykazać
apelujący a co
także wynika z
ostatniej opinii
o skazanym z
dnia (...) r.
(k. 313v-314),
to niemniej
przytoczone
wyżej razem
wzięte
okoliczności
powinny
skłaniać do
wymierzenia
skazanemu kary
łączonej
pozbawienia
wolności z
zastosowaniem
zasady asperacji,
ale ani zbliżonej
do zasady pełnej
absorbcji, jak
tego domaga się
apelujący, jak
i sam skazany,
gdyż znów temu
na przeszkodzie
stoi zbyt rozległa
działalność
przestępcza
skazanego
związana z
popelnienie
znacznie ponad
20 przestępstw
przeciwko
mieniu, co
przecież
związane jest z
pokrzywdzeniem

tyleż podmiotów, ani też zbliżonej do zasady pełnej absorpcji, w tym przypadku 20 lat pozbawienia wolności, gdyż znów temu stoją na przeszkodzie przytoczone okoliczności łagodzące. Te okoliczności więc powinny skłonić do znaczącego złagodzenia kary łącznej.

Należy jednak zauważyć, iż w czasie orzekania przez Sąd Apelacyjny nastąpiła istotna zmiana okoliczności faktycznych, które mają wprost wpływ na prawidłowe stosowanie norm prawa materialnego a dokładniej mówiąc na stosowanie art. 85 § 2 k.k. Na te okoliczności wprost wskazano wyżej w sekcji 2 podsekcji 2.1.1. i podsekcji 2.2.1.

Z uzyskanej więc w toku postępowania odwoławczego

opinii Zakładu Karnego w G. z dnia (...) r. wynika, iż skazany w dniu (...) r. zakończył odbywanie kary jednostkowej 1 roku pozbawienia wolności (wymienioną wyżej w pkt VII) i obecnie, od dnia (...) r. do (...) r. odbywa karę jednostkową 1 roku pozbawienia wolności w sprawie (...) – opisaną wyżej w pkt IV a także w kolejnych okresach odbywać będzie pozostałe kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności wymienione wyżej w punktach od VIII do XXVI a dodatkowo jeszcze odbywać będzie karę 1 roku pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego dla Ł. w Ł. (1) z dnia (...), która to kara, wskutek uchybienia w ustaleniach faktycznych nie została

uwzględniona przez Sąd I instancji oraz karę 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego dla W. P. w W. z dnia (...) r. w sprawie (...), który uprawomocnił się w dniu (...) r. a więc już po wydaniu zaskarżonego wyroku łącznego (k. 312-313v, 321-322, 334).

Powyższe zaś oznacza, iż nie jest na obecnym etapie wyrokowania możliwe objęcie węzłem kary łącznej wykonanej już w całości kary 1 roku pozbawienia wolności, orzeczonej wyrokiem opisanym wyżej w punkcie VII, natomiast niezbędne jest orzeczenie kary łącznej obejmującej pozostałe kary, które wyżej wskazano, to jest zarówno te, które były uwzględnione

przez Sąd I instancji, opisane wyżej w punktach IV i od VIII do XXVI oraz dodatkowo wskazane kary 1 roku pozbawienia wolności oraz 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczone w sprawach (...) i (...). Na konieczność takiego orzekania, pamiętając przy tym o nie pogarszaniu sytuacji skazanego z uwagi na wniesioną apelację wyłącznie na jego korzyść (art. 434 § 1 k.p.k.) wskazuje zresztą Sąd Najwyższy w wyrokach z dnia 27.06.2019 r., V KK 235/18, LEX nr 2687768 i z dnia 23.01.2019 r., V KK 516/18, Prok. i Pr. – wkł. 2019/5/16 oraz uchwale składu 7 sędziów z dnia 28 czerwca 2018 r., I KZP 3/18, OSNKW 2018/8/55).

Z uwagi więc na brak warunków do objęcia

węzłem kary
łącznie kary
wymierzonej
wobec
skazanego w/
w wyrokiem
opisanym w
punkcie VII,
Sąd Apelacyjny,
kierując się z
urzędu
przepisem art.
440 k.p.k. oraz
art. 438 pkt 1
k.p.k., art. 437
§ 2 k.p.k. i art.
572 k.p.k. uchylił
zaskarżony
wyrok w tej
części i w tym
zakresie umorzył
postępowanie (w
pkt I wyroku).

Takie zaś
orzeczenie przy
jednoczesnym
ujawnieniu się
dodatkowo
dwóch kar
pozbawienia
wolności
podlegających
wykonaniu
zobligowało Sąd
odwoławczy do
orzeczenia
wobec
skazanego D.
B. nowej kary
łącznie, będącej
wynikiem
połączenia
wskazanych
wyżej kar
pozbawienia
wolności i
ograniczenia
wolności
wymienionych w

punktach IV
oraz od VIII
do XXVI (jakie
też w tych
punktach zostały
opisane w części
wstępnej
zaskarżonego
wyroku
łącznego) oraz
dwóch
pozostałych kar
pozbawienia
wolności w
wymiarach 1
roku oraz 10
miesięcy
orzeczonych w
sprawach (...)
i (...) , przy
czym, z uwagi
na kierunek
wniesionej
apelacji na
korzyść
skazanego, nowe
orzeczenie nie
mogło zostać
dokonane na
niekorzyść
skazanego.

Mając więc na
uwadze
podlegające
połączeniu w/w
kary, kierując się
przepisem art.
86 § 1 k.k.
(w brzmieniu
wskazanym
wyżej) i mając
na uwadze
przytoczony
„przelicznik”
związany z
łączeniem kary
ograniczenia
wolności, Sąd
odwoławczy

mógł wymierzyć
skazanemu karę
łącznie
pozbawienia
wolności w
granicach od 4
lat do 20 lat
(gdyby nie było
ograniczenia do
20 lat
przewidzianego
w art. 86 § 1
k.k., to suma kar
wynosiłaby 25
lat i 7 miesięcy
pozbawienia
wolności). Mając
dokładnie na
względnienie te
same
okoliczności
przy ustalaniu
wymiaru kary
łącznie, jakie
przytoczone
powyżej, przy
uwzględnieniu
zarzutu
apelacyjnego a
także przy
uwzględnieniu
uwag Sądu
odwoławczego,
jak również
kierując się
zasadą, by nie
pogorszyć
sytuacji
skazanego (art.
440 k.p.k. i art.
434 §1 k.p.k.),
uwzględniając
przy tym fakt
zastąpienia
jednej kary 1
roku
pozbawienia
wolności inną
karą 1 roku
pozbawienia

wolności i
dodatkowym
uwzględnieniem
jeszcze kary
10 miesięcy
pozbawienia
wolności, Sąd
Apelacyjny
uznał, iż kara
łącznie 13 lat
pozbawienia
wolności, przy
zastosowaniu
zasady asperacji
w klasycznej
postaci, tj. ani
zbliżonej do
zasady
absorpcji, ani
zbliżonej do
zasady
kumulacji,
spełni wskazane
wyżej kryteria
a jednocześnie
będzie w pełni
wystarczająca,
zgodnie z celami
określonymi w
art. 85a k.k.
Skoro zaś
skazany już
odbył część kary
1 roku
pozbawienia
wolności od
dnia (...)r.,
podlegającej w
niniejszej
sprawie
łączeniu, to
na podstawie
art. 577 k.p.k.
należało zaliczyć
skazanemu ten
okres odbywanej
kary na poczet
nowo orzeczonej
kary łącznej.
Powyższe

orzeczenie znalazło wyraz w pkt II wyroku.		
Wniosek		
<p>1. Zmiana zaskarżonego wyroku przez znaczące obniżenie wymierzonej skazanemu kary pozbawienia wolności.</p> <p>2. Uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
<p>Ad. 1</p> <p>Wyżej, przy ustosunkowaniu się do zarzutów apelacyjnych wykazano zasadność żądania złagodzenia wobec skazanego orzeczonej kary łącznej, więc nie zachodzi</p>		

tu potrzeba
powtarzania
tożsamej
argumentacji.
Jedynie nie
można już było
uwzględnić
wyrażonego na
rozprawie
apelacyjnej
żądania
złagodzenia tej
kary do
wysokości
poniżej 10 lat
(k. 337v), gdyż
uwzględniając
przytoczone
wyżej
okoliczności,
mając przede
wszystkim na
względnie ilość
przestępczych
zachowań,
jakich dopuścił
się skazany,
orzeczenie kary
łącznej
pozbawienia
wolności w
takim wymiarze
byłoby już
orzeczeniem
niewspółmiernie
łagodnym, nie
dającym się
zaakceptować.

Ad. 2

Uchylenie
zaskarżonego
wyroku i
przekazanie
sprawy Sądowi
I instancji do
ponownego
rozpoznania w
świetle przepisu

art. 437 § 2 k.p.k. nie znajduje żadnego uzasadnienia (brak podstaw wskazanych w art. 439 § 1 k.p.k., art. 454 k.p.k., jak i nie zachodzi konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości).

4.
**OKOLICZNOŚCI
PODLEGAJĄCE
UWZGLĘDNIENIU
Z URZĘDU**

1. Z urzędu uwzględniono okoliczność wykonania w całości, po wydaniu zaskarżonego wyroku, wobec skazanego jednej z kar pozbawienia wolności, co powodowało niemożność uwzględnienia tej kary przy orzeczeniu kary łącznej. Z urzędu też uwzględniono ujawnienie się dwóch dodatkowych kar pozbawienia wolności, podlegających wykonaniu,

	<p>wymagających objęcia nich również węzłem kary łącznej. Nadto uzupełniono podstawę prawną orzeczonej kary łącznej o przepis art. 4 § 1 k.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>Na okoliczności te wskazano wprost wyżej w punktach 2.1.1. i 2.2.1. oraz w punkcie 3, przy ustosunkowaniu się do zarzutu apelacyjnego. Natomiast dodanie przepisu art. 4 § 1 k.k. było niezbędne, gdyż niektóre czyny zostały popełnione przez skazanego przed (...) r. a także niektóre wyroki uprawomocniły się po (...) r., tyle że dotyczyły one czynów popełnionych przed (...) r. W tych zaś okolicznościach brak zastosowania art. 4 § 1 k.k.,</p>		

co zresztą Sąd I instancji uczynił, nie pozwalałby na orzeczenie kary łącznej obejmującej wszystkie wymienione wyżej kary, podlegające wykonaniu. W tym przypadku podstawą wydania tego rozstrzygnięcia był przepis art. 455 k.p.k.

5.
**ROZSTRZYGNIECIE
SĄDU
ODWOŁAWCZEGO**

**0.15.1.
Utrzymanie w
mocy wyroku
sądu
pierwszej
instancji**

0.11.

Przedmiot
utrzymania w
mocy

0.1 Utrzymano w mocy orzeczenie o podstawie prawnej wymierzonej kary łącznej pozbawienia wolności (pkt 1) z uzupełnieniem jej o przepis art. 4 § 1 k.k. oraz

<p>o kosztach procesu (pkt 3).</p>		
<p>Zwiąże o powodach utrzymania w mocy</p>		
<p>Utrzymanie w mocy orzeczenia o podstawie prawnej orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności jest wynikiem poprawności w tym zakresie wyboru przez Sąd Okręgowy właściwego stanu prawnego. Co do orzeczonych kosztów nie stwierdzono żadnych uchybień, jak również co do nich nie podnoszono jakichkolwiek zarzutów.</p>		
<p>0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>0.0.11.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>	
<p>0.0.1 Zmiana wyroku dotyczy</p>		

<p>orzeczonej w pkt 1 kary łącznej pozbawienia wolności oraz dokonanego w pkt 2 zaliczenia właściwego okresu odbywania kary pozbawienia wolności na poczet kary łącznej.</p>	
<p>Zwężle o powodach zmiany</p>	
<p>Zmiany te związane są z poczynionymi przez Sąd Apelacyjny ustaleniami dotyczącymi wykonania jednej z podlegających łączeniu kar pozbawienia wolności oraz koniecznością objęcia w węzeł kary łącznej dodatkowo dwóch kar podlegających wykonaniu a także koniecznością uzupełnienia podstawy prawnej rozstrzygnięcia o karze łącznej o przepis art. 4 § 1 k.k., co wyjaśniono wyżej</p>	

szczegółowo w punkcie 3.			
0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
1.1.	Nie dotyczy	# art. 439 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości Nie dotyczy	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej			

podstawy prawnej umorzenia			
<p>O konieczności uchylenia zaskarżonego wyroku i umorzenia postępowania o wydanie wyroku łącznego w części dotyczącej objęcia karą łączną kary 1 roku pozbawienia wolności orzeczonej wobec skazanego wyrokiem Sądu Rejonowego dla K. w K. z dnia (...) wypowiedziano się szczegółowo wyżej przy ustosunkowaniu się do zarzutu apelacyjnego. Kara ta, z racji jej wykonania w całości w chwili orzekania przez Sąd Apelacyjny nie mogła stanowić podstawy orzeczenia kary łącznej.</p>			
4.1.	Nie dotyczy	# art. 454 § 1 k.p.k.	

Zwięźle o powodach uchylecia		
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
Nie dotyczy		
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	Nie dotyczy	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
IV	Mając na uwadze zasadność wniesionej apelacji, w tym konieczność dokonania na korzyść skazanego zmian w treści zaskarżonego wyroku, kierując się względami	

	ślusności zwolniono skazanego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze na podstawie art. 624 § 1 k.p.k.	
7. PODPIS		
I. P. M. K.H. K.		